

ATTACHMENT II: INTERVIEW TRANSCRIPT TINEKE STEENBRINK

Date interview: 23rd of February 2021

Heleen:

Fijn dat je even wil praten!

Tineke:

Ja, laten we het even over de CAO hebben.

Heleen:

Ik vroeg me af hoe de CAO-vorming in zijn werk gaat en wie daar allemaal bij betrokken zijn. Kun je me daar wat meer over vertellen?

Tineke:

Nou, dat weet ik eigenlijk ook nog helemaal niet.

Heleen:

Oh, is er nog geen afspraak geweest?

Tineke:

Jawel, er is mailcontact geweest. Het is namelijk zo: de BIS was tot nu toe altijd voor de orkesten, de grotere ensembles. En die is nu geopend omdat de minister ook wel ziet dat de kleine ensembles binnen de cultuur een steeds belangrijkere functie krijgen. Dus je hebt de grote orkesten die de zalen door de hele regio bedienen, maar juist de kleinere ensembles hebben een veel avontuurlijkere programmering. Dus ze kunnen het niet verantwoorden dat de kleinere ensembles heel erg op de tocht staan en elke 4 jaar moeten vechten voor hun bestaan terwijl de grotere orkesten op hun zetel zitten en een veel vastere toekomst hebben. Terwijl de toekomst misschien wel helemaal niet bij die grotere symfonie-orkesten ligt. Lang verhaal kort: ze hebben die BIS nu voor het eerst opengesteld voor kleinere groepen en daar zijn er zes of zeven ingekomen, waaronder wij (Holland Baroque). Die orkesten hebben natuurlijk gewoon een CAO, welke trouwens bedroevend slecht is. Ik heb wel eens als remplaçant bij zo'n orkest gespeeld en toen kreeg ik voor een dag iets van €135 ofzo. Dan denk je, laat maar zitten. Het is zo veel papieren rompslomp... Maar, in ieder geval, dus die ensembles die komen daar nu in en

die komen vanuit een geschiedenis met Fonds Podiumkunsten waarbij je zelf kan bepalen wat je je muzikanten betaalt. En nu komen we dus in de BIS en willen ze toch samen richtlijnen op gaan stellen. En daarover heb ik een persoonlijk gesprek gehad met een violiste van Amsterdam Synfonietta, die een beetje aan het inventariseren is wat iedereen doet en waar iedereen naartoe wil. Dat was een paar maanden geleden en daarna heb ik eigenlijk niks meer gehoord. Ik merkte ook dat wij daar eigenlijk heel anders in stonden dan andere groepen. Maar goed dat is het begin van zo'n proces en de vraag is ook of we dat allemaal wel gelijk moeten trekken. Maarja, in de mail die ik je heb gestuurd, zie je de stand van zaken: uurtelling, tarieven en inschaling zijn daarin de hoofdonderwerpen. Maar dat is het.

Heleen:

En er zijn verder nog geen nieuwe afspraken gemaakt of contactmomenten geweest?

Tineke:

Nee, niks. Sindsdien heeft het helemaal stil gelegen. Maar ik wil nu wel gaan vragen waar we nou eigenlijk staan binnen het proces.

Want die bijlage is van 30 november, dus daar was ik ook nog niet eens bij. En ik weet dat Amsterdam Synfonietta en Nederlands Kamerkoor erbij zit.

Verder heb ik nog e-mails gekregen over dat het gesprek met de NAPK nog niet ver genoeg gevorderd is om het geplande CAO-overleg zinvol te laten zijn. Dus daar staan we nu, dus eigenlijk nog nergens.

Heleen:

Heb je er vertrouwen in dat het op een CAO-manier kan worden vastgelegd?

Tineke:

Nou nee, tenminste, ik denk dat in die ensembles best een eigen cultuur leeft. Dat merk ik nu ook met corona en hoe iedereen daar mee omgaat. Holland Baroque doet heel veel, Nederlands Kamerkoor ligt helemaal plat. Er is geen cultuur die laat zien van: "Als sector staan wij hier zo in". Terwijl dat met sommige dingen dat wel zo is, dat zegt Luuk onze manager. Maar ik merk daar zelf helemaal niks van. Ik denk ook dat het Nederlands Kamerkoor met zangers ook een andere situatie is, want hoe lang kun je zingen? Dat je de seniors dan weer meer betaalt, en dat willen wij niet. Dus ik heb er geen vertrouwen in dat we dat als sector samen gaan trekken. Het wordt ook niet opgelegd van boven, ze hebben het alleen maar over 'fair pay', maar wat dat precies is, geen idee.